

LLUÍS MONTULL | Publica 'Walter Benjamin. Els límits de la democràcia'

“Walter Benjamin ajuda a entendre com un jove pot autoimmolar-se a Brussel·les”

Lluís Montull (Lleida 1967) és llicenciat i doctor en filosofia per la Universitat de Barcelona. Ha cursat seminaris de sociologia i filosofia a la Freie Universität Berlín. Des del 1997, dona classes de filosofia a diferents instituts de secundària del País Valencià i Catalunya, especialment a les Terres de l'Ebre, on viu des del 2003. Fa uns mesos va publicar l'assaig *Walter Benjamin. Els límits de la democràcia* (Galàxia Gutenberg)

En l'assaig es fa una relectura del pensament de Benjamin, actualitzada.

Sí, un pensament com el de Benjamin, sorgit a l'Europa d'entreguerres, ha de ser mobilitzat, discutit, perquè sinó parlariem de teologia i no de filosofia. Aquesta actualització consisteix en revi-

sar les costures, els límits de la democràcia actual a partir del seu suggerent pensament.

La violència és l'eix vertebrador?

Precisament, una de les seves reflexions més incòmodes tracta sobre les formes de violència política en la democràcia i com aquesta les oculta gràcies a procediments, en principi pacífics, com el dret i el compromís. Però no és només això, el darrer Benjamin s'adona, finalment, que el problema de la violència en la democràcia de masses actual té a veure amb la manca d'experi-

ència, amb la incapacitat d'entendre allò que ens passa. I, és clar, aquesta és una bona clau per comprendre com un jove que només es preocupava per la prope- ra entrega del seu videojoc preferit estigui, de sobte, disposat a immolar-se a París o Brussel·les.

El concepte d'amistat és una vacuna contra la violència?

L'amistat és un espai d'afecte i alhora de reflexió crítica i, per tant, resistent a aquella violència, a cops, com deia, 'oculta. Són bons exemples les xarxes d'amistat que es creaven en camps de concentració nazi com el de Ravensbrück, on va estar la Neus Català. Sabies que les presoneres, en aquella situació de màxima deshumanització, fabricaven nines de drap per regalar-les a les

companyes?

Parla de Facebook. Les xarxes ajuden o són enganyoses?

Abans dèiem que els amics es comptaven amb els dits d'una mà, ara es compten per centenars o milers. Evidentment, això no deixa lloc per a una amistat autèntica, és a dir també crítica.

A quin públic va adreçat el llibre?

A qui li agradi rumiar i badar. Si no es converteix en un bestseller (riu) és perquè no en sé més!

“ Sabies que les presoneres jueves fabricaven nines de drap per regalar-les a les companyes? ”